

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. София, 22.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на пети юни през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: бриг. генерал РУМЕН ЛЮБ.
ПЕТКОВ

Членове: полк. Георги П. Г.
полк. ЦАНКО Т. ГРОЗЕВ

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ П. С.А
в присъствието на прокурора М. Б. Б.
като разгледа докладваното от бриг. генерал РУМЕН ЛЮБ. ПЕТКОВ
Въззивно наказателно дело от общ характер № 20246000600003 по описа за 2024 година

образувано по жалба на адв. П. В. от АК – В., в качеството му на защитник на подсъдимия ст. серж. П. А. Р. от в.ф. - В., срещу присъда № 6/07.07.2020 г. по НОХД № 30/2020 г. по описа на Военен съд - Сливен.

И с участието на прокурор полк. М. Б..

С присъда № 6/07.07.2020 година по НОХД № 30/2020 година на Военен съд – Сливен подсъдимият старши сержант П. А. Р. от в.ф. - В. е признат за виновен в това, че на 11.10.20.. г. в гр. В., на паркинга на хипермаркет „М.“ гр. В., в собствения си лек автомобил марка „П....“ с рег. № .НА и в ползваните от него жилище и избено помещение, находящи се в гр. В., ул. „К.“ № .., държал с цел разпространение 515.30 литра дестилатен етилов алкохол (дестилат от ферментирани дрожди от плодове и дрожди собствено производство - домашна ракия), с общо количество на чистия етилов алкохол – 214.293 литра, без надлежно разрешително, като случаят е немаловажен, поради което и на основание чл. 234, ал. 2, предл. 2 и чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3

от НК, във вр. чл. 1, ал. 1, чл. 2, т. 1, чл. 4, т. т. 1, 2, 3, 4; чл. 9, т. т. 1, 2, 3; чл. 47, ал. 1, т. т. 7, 8, 9, 10; чл. 48, ал. 1, 2, 3, 6, 7; чл. 50, ал. 1 и ал. 2 и чл. 65, ал. 1 от ЗАДС и е осъден на 10 (десет) месеца „лишаване от свобода“, като не му е наложено по-лекото, предвидено в закона наказание „глоба“ и „лишаване от права“ по чл. 37, ал. 1 т. 7 от НК.

На основание чл. 66, ал. 1 от НК съдът е отложил определеното наказание с изпитателен срок от три години, считано от датата на влизане на присъдата в законна сила.

На основание чл. 234 ал. 5 от НК, е отнето в полза на държавата предмета на престъплението, а именно 515.30 литра дестилатен етилов алкохол, намиращи се на съхранение в помещение на РС „Военна полиция“ – В..

На основание чл. 53 ал. 1 б. „а“ от НК съдът е отнел в полза на държавата вещи, собственост на подсъдимия, послужили за извършване на престъплението, а именно: лек автомобил марка „П....“ с рег. № .НА; 43 брой пластмасови туби от минерална вода, с различна вместимост и един брой пластмасов бидон, иззети с протоколи за претърсване и изземване от 11.10.20.. г. от лек автомобил и частен дом, които се намират на съхранение в помещение на РС „Военна полиция“ – В..

Съдът се е разпоредил с веществените доказателства, които следва да бъдат унищожени, след влизане на присъдата в сила.

Подсъдимият старши сержант П. А. Р. е осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Военен съд-Сливен 291.50 (двеста деветдесет и един лев и петдесет стотинки) лева деловодни разноски.

Подсъдимият старши сержант П. А. Р. е осъден да заплати по сметка на РС „Военна полиция“ – В. сумата от 1041.39 (хиляда четиридесет и един лев и тридесет и девет стотинки) – осъществени разноски за изготвяне на експертни заключения.

Постъпила е въззивна жалба и допълнително изложение към нея от адв. П. В. от АК - В. – защитник на подсъдимия старши сержант П. Р..

Същите са подадени в срок от лице, имащо тези правомощия, отговарят на изискванията на закона и са процесуално допустими.

В тях се обосновава, че първоинстанционният съд не е изпълнил задълженията си по чл. 14, ал. 1 от НПК за обективно всестранно и пълно изследване на всички доказателствени материали. Тълкувал е превратно някои от доказателствата и тяхната проверка е извършена не според действителното им съдържание, а единствено с оглед тезата на обвинението. Счита се от адвокат В., че съдът не е изяснил как е извършено държането на етиловия алкохол с цел разпространение, кога, както и чия собственост е той. Твърди се, че описаната от съда фактическа обстановка не отговаря на събраните доказателства.

Оспорва се законосъобразността на процесуално - следствените действия „претърсване и изземване“ на 11.10.20.. г. на трите пластмасови туби от лекия автомобил на подсъдимия на паркинга на хипермаркет „М.“ и в пристройката, приспособена с отделен вход. За първите три туби се твърди, че са се намирали на земята, извън автомобила, а от съдържанието на втория протокол не може да се разбере на кой адрес е извършено претърсването и за коя от намиращите се в двора три пристройки с отделен вход става въпрос.

Счита се, че неправилно в мотивите си съдът е приел, че съгласно двата протокола за претърсване и изземване, веществените доказателства били запечатани и закарани в сградата на Военна полиция - В., тъй като в нито един от протоколите не е описано, че веществените доказателства са запечатани и къде са били оставени на съхранение. В тях е записано единствено „иззети с подписите на поемните лица“. В разпитите си пред съда поемните лица в двата протокола не твърдят веществените доказателства да са били запечатани, още повече със слепки от подписите им. Такова „запечатване“ не се вижда и на снимките в изготвените фотоалбуми непосредствено преди да бъдат транспортирани. Поради обстоятелството, че веществените доказателства – различните съдове с течност, не са били запечатани по съответния ред, не може да се гарантира, че наличната в тях течност при изземването им е идентична с тази при изследването им - веществените доказателства са съхранявани на неустановено място и не е изяснено кой е имал достъп до тях.

Твърди се, че по време на разследването не е спазена разпоредбата на чл. 110,

ал. 3 от НПК – веществените доказателства (ВД) са иззети от един военно-разследващ полицаи, а досъдебното производство е водено от друг, при което е следвало ВД, заедно с делото да му бъдат предадени с документ, какъвто по делото липсва.

Сочи се, че съдът неправилно е приел за установено количеството течност във всяка пластмасова туба единствено по вместимостта, написана на етикета, без да съобрази, че тубите са произведени от мека пластмаса и дори малко огъване на същите променя значително обема им.

Твърди се, че първоинстанционният съд в мотивите си неправилно е приел, че представителни проби са взети от всички туби, обособени в дадена група, което противоречи на отразеното в протокола за оглед на веществени доказателства – от всички туби, обособени в дадена група произволно е избирана една и само от нея са вземани представителни проби. В тази връзка се оспорва изготвената физико-химична експертиза като необоснована и неправилна, тъй като в нея не е определено алкохолното съдържание във всички туби от обособена група, а само в произволно избрана туба от всяка група.

Изводът на съда, че откритият в помещенията алкохол се държи от подсъдимия според защитника не е категоричен, обоснован и единствено възможен вариант, тъй като по делото са налице данни, че и други неустановени по делото лица (според съда “мигранти”) по това време са живели на адреса и са имали достъп до съответните помещения.

Обосновава се, че съдът незаконосъобразно е отнел в полза на държавата лекия автомобил марка „П....“, с рег. № .Н А, собственост на подсъдимия, тъй като същият в контекста на изпълнителното деяние „държал“ на престъплението по чл. 234 от НК не е средство за неговото извършване и не подлежи на отнемане по реда на чл. 53 от НК.

Иска се отмяна на първоинстанционната присъда и постановяване на нова, с която старши сержант Р. да бъде признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение.

Алтернативно се иска отмяна на присъдата и връщане делото за ново разглеждане от друг състав на Военен съд – Сливен с оглед допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция защитникът адвокат В. се явява, като изцяло поддържа изложеното както в жалбата и писменото допълнение към нея и изразеното становище пред първата инстанция. Конкретно сочи и развива основанията, които намира за обосноваващи, че подсъдимият следва да бъде признат за невинен по повдигнатото му обвинение. Като алтернативно поддържа искането поради наличието на процесуални нарушения делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

Подсъдимият старши сержант П. Р. се явява лично пред въззивния съд и поддържа изцяло становището на защитника си, като се присъединява към него.

Не е постъпил протест и няма писмено становище на постъпилата жалба от страна на прокуратурата.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция прокурорът излага становище за правилност и обоснованост на постановената осъдителна присъда, като се иска тя да бъде потвърдена, като законосъобразна. В тази насока излага кратки мотиви, че първоинстанционният съд е изпълнил изцяло своите задължения и е постановил справедлив съдебен акт.

Процесуалното развитие на делото е следното:

С обвинителния акт от 26.02.2020 г. Сливенската военна прокуратура е внесла ДП № 59-Рп/2019 г. и е повдигнала обвинение по чл. 234, ал. 2, предл. 2 и чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК, във вр. чл. 1, ал. 1, чл. 2, т. 1, чл. 4, т. т. 1, 2, 3, 4; чл. 9, т. т. 1, 2, 3; чл. 47, ал. 1, т. т. 7, 8, 9, 10; чл. 48, ал. 1, 2, 3, 6, 7; чл. 50, ал. 1 и ал. 2 и чл. 65, ал. 1 от ЗАДС срещу старши сержант П. А. Р. от в. ф. ...-В.,

Сливенският военен съд е образувал нохд № 30/27.02.2020 г. по описа на съда. Състав на съда е разгледал делото и е постановил присъда № 6/07.07.2020 г., с която е признал подсъдимия старши сержант П. А. Р. от в.ф. - В. за виновен в това, че на 11.10.20.. г. в гр. В., на паркинга на хипермаркет „М.“ гр. В., в собствения си лек автомобил марка „П....“ с рег. № .НА и в ползваните от него жилище и избено помещение, находящи се в гр. В., ул. „К.“

№ .., държал с цел разпространение 515.30 литра дестилатен етилов алкохол (дестилат от ферментирали дрожди от плодове и дрожди собствено производство - домашна ракия), с общо количество на чистия етилов алкохол – 214.293 литра, без надлежно разрешително, като случаят е немаловажен, поради което и на основание чл. 234, ал. 2, предл. 2 и чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК, във вр. чл. 1, ал. 1, чл. 2, т. 1, чл. 4, т. т. 1, 2, 3, 4; чл. 9, т. т. 1, 2, 3; чл. 47, ал. 1, т. т. 7, 8, 9, 10; чл. 48, ал. 1, 2, 3, 6, 7; чл. 50, ал. 1 и ал. 2 и чл. 65, ал. 1 от ЗАДС и го осъдил на 10 (десет) месеца „лишаване от свобода“, като не му наложил по-лекото, предвидено в закона наказание „глоба“ и „лишаване от права“ по чл. 37, ал. 1 т. 7 от НК.

На основание чл. 66, ал. 1 от НК съдът е отложил определеното наказание с изпитателен срок от три години, считано от датата на влизане на присъдата в законна сила.

На основание чл. 234 ал. 5 от НК е отнето в полза на държавата предмета на престъплението, а именно 515.30 литра дестилатен етилов алкохол, намиращи се на съхранение в помещение на РС „Военна полиция“ – В..

На основание чл. 53 ал. 1 б. „а“ от НК, е отнел в полза на държавата вещи, собственост на подсъдимия, послужили за извършване на престъплението, а именно: лек автомобил марка „П....“ с рег. № .НА; 43 брой пластмасови туби от минерална вода, с различна вместимост и един брой пластмасов бидон, иззети с протоколи за претърсване и изземване от 11.10.20.. г. от лек автомобил и частен дом, които се намират на съхранение в помещение на РС „Военна полиция“ – В..

Съдът е постановил веществените доказателства дестилатен етилов алкохол, 43 брой пластмасови туби от минерална вода с различна вместимост и един брой пластмасов бидон да бъдат унищожени, след влизане на присъдата в сила.

С присъдата подсъдимият старши сержант П. А. Р. е осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Военен съд-Сливен 291.50 (двеста деветдесет и един лев и петдесет стотинки) лева деловодни разноски, и по сметка на РС „Военна полиция“ – В. сумата от 1041.39 (хиляда четиридесет и един лев и тридесет и девет стотинки) разноски за експертизи.

Подсъдимият старши сержант П. А. Р. и неговият защитник са

обжалвали присъдата на Сливенския военен съд пред Военно-апелативния съд. Образувано е внохд № 30/2020 г. Проведено е съдебно следствие, като са разпитвани свидетели и са приложени по делото писмени доказателства. С присъда № 2а от 29.03.2021 г. по внохд № 30/2020 г. Военно-апелативният съд е признал за невинен и е оправдал изцяло подсъдимият старши сержант П. А. Р. от в.ф.-В., като е постановил веществените доказателства да бъдат унищожени, а вещественото доказателство лек автомобил марка „П....“ с рег. № .НА собственост на подсъдимия да му бъде върнато.

Останал недоволен, прокурорът е протестирал постановената присъда на Военно-апелативния съд. Направил е искане да бъде отменена присъдата № 2а от 29.03.2021 г. по внохд № 30/2020 г. и да се върне делото на Военно-апелативния съд за ново разглеждане, при което да бъдат отстранени нарушенията на материалния закон при постановяването ѝ, както и допуснатите съществени процесуални нарушения. Образувано е кнохд № 718/2021 г. по описа на ВКС, като е постановено решение № 60166 от 19.11.2021 г., с което е отменена въззивната присъда на Военно-апелативния съд и делото е върнато за разглеждане от друг състав на въззивната инстанция от стадия на съдебното заседание.

Във Военно-апелативния съд е образувано внохд № 62/2021 г. и е постановено решение № 7/07.04.2022 г. С него е изменена присъда № 6/07.07.2020 г. по внохд № 30/2020 г. на Военен съд – Сливен, като наказанието лишаване от свобода е намалено от 10 месеца на 6 месеца, с изпитателен срок от три години. Присъдата е отменена в частта относно постановеното от първоинстанционния съд отнемане в полза на държавата на лек автомобил марка „П....“ с рег. № .НА собственост на подсъдимия. В останалата част присъдата е потвърдена.

Недоволен от решението на въззивната инстанция защитникът на подсъдимия старши сержант П. А. Р. – адвокат П. В. е обжалвал решението пред ВКС. Изложил е и обстойно писмено допълнение към касационната жалба. Върховният касационен съд на Република България е образувал кнохд № 566/2022 г., като е постановил решение № 50126/02.01.2024 г. С него е отменил въззивно решение № 7/07.04.2022 г. на Военно-апелативния съд по внохд № 62/2021 г., като е върнал делото за ново разглеждане на същия съд от друг състав от стадия на съдебно заседание.

Настоящото разглеждане на делото от Военно-апелативния съд се явява трето поред.

Военно-апелативният съд, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, и след като извърши цялостна проверка на обжалвания съдебен акт, съобразно изискванията на чл. 314 от НПК намери за установена следната фактическа обстановка.

Подсъдимият старши сержант П. А. Р. от в.ф. - В. постъпил на кадрова военна служба на 01.06.2007 година, като заемал различни длъжности във военни формирования в гр. Плевен и гр. В.. На последната заемана от него длъжност „Началник на светотехническа система, той и шофьор в група комуникационно, информационно и навигационно осигуряване“ във в.ф. ... – В. бил назначен на 27.12.2018 година. Познавал служебните си задължения и ги изпълнявал в срок. Към подчинените си бил взискателен, като проявявал такт и разбиране в отношенията си с тях, а към своите началници се отнасял съобразно уставните изисквания. От 2012 до 2016 година бил поощряван по команден ред пет пъти, а през 2018 година веднъж бил наказан за дисциплинарно нарушение.

През месец октомври 2019 година подсъдимият старши сержант Р. живеел под наем в жилище, находящо се в гр. В., ул. „К.“ № .., собственост на свидетеля С.. В имота имало три обособени самостоятелни жилища, две от които собственост на свидетеля С., а третото на брат му. В имота имало и гараж, откъдето се влизало и в избено помещение. Собствениците на имота не живеели в него, а отдавали жилищните помещения под наем. Към датата 11.10.20.. г. подсъдимият Р. ползвал под наем едното от жилищните помещения, собственост на свидетеля С., а другото жилищно помещение, собственост на последния, в периода от първите дни на месец октомври 2019 г. до около 14 -15 октомври 2019 г. се ползвало от неустановени лица, чужди граждани, които не били адресно регистрирани. В жилищното помещение, собственост на брата на свидетеля С. живеел под наем свидетелят Д.. Двата наематели – Р. и Д. ползвали гаража, като всеки ползвал част от него, а избеното помещение, което било отделено с врата, заключваща се с катинар, ползвал подсъдимият Р.. В жилището помещение, в гаража и избеното помещение Р. държал туби и бидон с домашна ракия, както и бидони с

материал за изваряване на ракия.

На 11.10.20.. година свидетелите Н. и Д. – старши инспектори от „Митническо разследване и разузнаване“ към Агенция „Митници“, получили сигнал, че подсъдимият старши сержант Р. Р. продава ракия. В изпълнение на задълженията си по глава осма от ЗАДС за проверка на сигнала, същия ден свидетелят Д. се свързал по телефона с подсъдимия на личния му мобилен телефон, като му казал, че искат да купят ракия. Подсъдимият Р. предложил да се срещнат на паркинга на магазин „М.“ в гр. В., където той ще да занесе ракията и ако купувачите я харесат, ще им я продаде на цена по 7 лева за литър. Подсъдимият уточнил, че разполага с голямо количество ракия – около 500 литра.

Към 17.20 часа на същата дата двамата митнически служители отишли на уговореното място, като малко след тях с личния си автомобил марка „П....“ с рег. № .Н А пристигнал подсъдимият старши сержант Р.. Последният отворил автомобила си и показал на двамата свидетели три пластмасови туби от минерална вода, пълни с течност, които изнесъл от автомобила. Когато махнали капачките от тубите с течност, свидетелите установили мирис на етилов алкохол. След това те се представили на подсъдимия като митнически служители, а за направените констатации съставили Протокол за извършена проверка № 537. Когато установили, че подсъдимият Р. е военнослужещ, свидетелите уведомили служба Военна полиция – В..

Пристигналият на място военен разследващ полицай извършил претърсване и изземване на автомобила, при което били иззети трите туби с етилов алкохол. Подсъдимият присъствал на претърсването и изземването, не направил възражения и заявил, че алкохолът е негов и е имал намерение да го продаде.

Предвид заявеното от Р. при разговора си с митническите служители, че разполага с голямо количество ракия, за времето от 19.10 часа до 20.25 часа на 11.10.20.. година, в ползваните от него жилище и избено помещение с гараж, находящи се в гр. В., ул. „К.“ № .. било извършено претърсване и изземване, при което били намерени пластмасови туби от минерална вода с различна вместимост, пълни с течност и пластмасови бидони, единият от които също съдържал течност. Претърсването и изземването било извършено в присъствието на собственика на имота - свидетеля С. и на подсъдимия Р., които собственоръчно записали в съставения протокол, че нямат възражения, а

подсъдимият вписал саморъчно и че намерената ракия в дома и гаража му е негова. Съдовете с течност били описани в протокола за оглед, след което са били иззети и запечатани, като били закарани на съхранение в сградата на Военна полиция – В..

На 16.10.2019 година разследващ полицай от Военна полиция – В. в присъствието на поемни лица и с участието на двама експерт-криминалисти от Военна полиция – В., и на началник сектор „Оперативен контрол“ на Териториално отделение „Митническо разследване и разузнаване“ – Северно-.... гр. В., извършил оглед на иззетите веществени доказателства. Било определено количеството течност в пълните туби от минерална вода, съобразно фабрично изработения по утвърден стандарт вместимост на съответния съд, а в съдовете, които не били пълни до посочения стандарт, било извършено замерване на количествата течност, чрез използване на оразмерен мерителен съд. Количеството течност в бидона било замерено посредством рулетка, с която били измерени височината на стълба течност и диаметъра на съда. Чрез използване на два алкомера, подробно описани в протокола и притежаващи свидетелство за проверка, било замерено алкохолното съдържание в течността на всеки отделен съд, като били иззети общо шест проби, номерирани от 1 до 6, както следва:

Проба 1: При проверка течността във всяка една от трите туби, иззети на паркинга на магазин „М.“, показала алкохолно съдържание около 45 градуса. Тези туби били обособени в една група, като от течността в тези туби били взети основна и контролна проби, отбелязани с № I.1.1 и I.1.2.

Проба 2: При проверка течността във всяка една от четирите туби, иззети от преддверието на кухнята от жилището, ползвано от Р., показала алкохолно съдържание около 45 градуса. Тези туби били обособени във втора група, като от течността в тези туби били взети основна и контролна проби, отбелязани с № II.2.1 и II.2.2.

Проба 3: При проверка течността в бидона, издет от гаража, показала алкохолно съдържание около 52 градуса. Бидона бил обособен самостоятелно и отделно от тубите, като от него били взети основна и контролна проби, отбелязани с № II.5.1 и II.5.2.

Проба 4: При проверка всички туби с вместимост от 11 литра, иззети от гаража и избеното помещение, течността в които показала алкохолно

съдържание около 45 градуса, били обособен в група 4 и от нея били взети основна и контролна проби, отбелязани с № II.9.1 и II.9.2.

Проба 5: При проверка всички туби с вместимост от 10 литра, иззети от гаража и избеното помещение, течността в които показала алкохолно съдържание около 45 градуса, били обособен в група 5 и от нея били взети основна и контролна проби, отбелязани с № II.34.1 и II.34.2.

Проба 6: При проверка, всички туби, иззети от гаража и избеното помещение, течността в които показала алкохолно съдържание около 30, около 20 и около 3 градуса (така наречените патоки), била смесена и обособена в група 6. От така смесената течност били взети основна и контролна проби, отбелязани с № III.1.1 и III.1.2.

Иззетите по този начин проби били предоставени за изследване от вещо лице по назначената физико-химическа експертиза, като при изследването било установено че иззето количество течност представлява дестилатен етилов алкохол (дестилат от ферментирали дрожди от плодове и дрожди собствено производство, което всъщност е домашна ракия). Общото количество било измерено на 515.30 литра, а според определения процент на етилов алкохол във всяка една от пробите експертът заключил, че се касае за 214.338 литра чист етилов алкохол, за който се дължи акциз в размер на 2 357.72 лева, съгласно чл. 31 ал. 1 т. 5 от ЗАДС.

Назначената по делото съдебно-оценителна експертиза определила пазарната стойност на иззетата ракия в размер на 2 822.30 лева.

По отношение на доказателствените материали, събрани от първата инстанция, въззивният съд приема, че те са допустими, относими, достоверни и достатъчни, за да се установят релевантните факти от предмета на делото. Изцяло възприема доказателствата, събрани от Военен съд - Сливен.

Първоинстанционният съд е изяснил напълно обстоятелствата по чл. 102, т. 1 - 3 от НПК, като е посочил доказателствата, на които се позовава при постановяването на съдебния си акт. Изложени са обосновани доводи при анализа на доказателствената съвкупност. Проведено е съдебно следствие, при което при условията на непосредственост и устност пред съда е събран и проверен доказателствения материал. По този начин първоинстанционният съд е имал възможността лично да се убеди и да възприеме съдържанието на

доказателствените средства.

Настоящата инстанция споделя мотивите на Военен съд - Сливен относно анализа на доказателствения материал. Фактическата обстановка, възприета от настоящия съдебен състав, съвпада изцяло с фактическите констатации на първостепенния съд. Установено е по несъмнен начин, че на инкриминираната дата 11.10.20.. г. подсъдимият старши сержант П. А. Р. от в.ф. - В. е държал с цел разпространение на паркинга на хипермаркет „М.“ гр. В., в собствения си лек автомобил марка „П....“ с рег. № .НА, и в ползваните от него жилище и избено помещение, находящи се в гр. В., ул. „К.“ № .., 515.30 литра дестилатен етилов алкохол (дестилат от ферментирали дрожди от плодове и дрожди собствено производство - домашна ракия), с общо количество на чистия етилов алкохол – 214.293 литра, като пазарната стойност на иззетата ракия е в размер на 2 822.30 лева, а за чистия етилов алкохол се дължи акциз в размер на 2 357.72 лева.

Упражняването на фактическа власт върху инкриминираните вещи от страна на подсъдимия старши сержант П. Р., предвид последователната верига от непротиворечиви и допълващи се доказателства в тази насока, е безспорно. Няма доказателства лицата с неустановена самоличност, пребивавали на същия административен адрес през месец октомври 2019 г., да са имали каквото и да е отношение към ползваните от подсъдимия Р. помещения и към собствения му лек автомобил, още по-малко към откритото в тях количество дестилатен етилов алкохол, при което е неоснователно възражението на защитника адвокат П. В., че е възможно алкохолът да е държан от друго лице.

Несъмнено е установено също така, че подсъдимият старши сержант Р. е държал инкриминираното количество алкохол с цел разпространение, предвид данните от гласните доказателства за съдържанието на разговора му по телефона с митническите служители, и действията му на паркинга на магазин „М.“ по договаряне за продажба на част от ракията.

Съгласно разпоредбата на чл. 2 т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове, алкохолът и алкохолните напитки подлежат на облагане с акциз. Законът урежда облагането с акциз, както и контрола върху производството, употребата, складирането, движението и обезпечаването на стоките, подлежащи на облагане с акциз. "Акцизни стоки" са стоките, посочени в чл. 2 от ЗАДС; "лицензиран складодържател" е лице, което в съответствие с

разпоредбите на ЗАДС е получило лиценз да произвежда и/или складира, да получава и изпраща акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз; "данъчен склад" е място, където се произвеждат, складираат, получават и изпращат акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз от лицензиран складодържател в съответствие с разпоредбите на същия закон, а "режим отложено плащане на акциз" е съвкупност от правила, приложими за производството, складирането и движението на стоки при отложено плащане на акциза. В чл. 9 от ЗАДС е дадена легална дефиниция на понятието "етилов алкохол (алкохол)", съгласно която такъв е всеки продукт, включен в кодове по КН 2207 и 2208, с действително алкохолно съдържание по обем, превишаващо 1,2 % vol, дори когато този продукт е част от продукт, попадащ в друга глава от Комбинираната номенклатура; ако е включен в кодове по КН 2204, 2205 и 2206, с действително алкохолно съдържание по обем, превишаващо 22 % vol и продукт, получен чрез дестилация и годен за пиене, съдържащ други продукти в разтворено или неразтворено състояние. Съгласно чл. 47 ал. 1 т. 7, 8, 9 и 10 от ЗАДС, лицензиран складодържател може да бъде лице, което отговаря на определени условия, част от които са да разполага със собствени или наети помещения и/или площи за извършване на дейностите по чл. 46, ал. 2, които отговарят на изискванията за сигурност и контрол, определени с правилника за прилагане на закона, където да се получават и разтоварват акцизните стоки; използва автоматизирани системи за отчетност, които позволяват извършването в реално време на контрол на суровините, материалите, произведените или складираните акцизни стоки, включително по вложители, идентифицирани с единен идентификационен код, и гарантират, че лицето е в състояние да изпълнява изискванията за режима; самостоятелно и за своя сметка осигурява интернет достъп на митническите органи и органите по приходите на Националната агенция за приходите до автоматизираните системи за отчетност по т. 8 и използва средства за измерване и контрол, отговарящи на изискванията на този закон, Закона за измерванията и нормативните актове по прилагането им. В чл. 48 от ЗАДС са посочени изискванията за издаване на лиценз за управление на данъчен склад, а в чл. 50 се указва, че по искането следва да има или издаден лиценз или мотивиран отказ, поотделно за всеки данъчен склад. При издаден лиценз, чл. 65 ал. 1 от ЗАДС посочва какво представлява складирането на акцизни стоки, а именно включва съхраняването на акцизни стоки под режим отложено плащане на

акциз в данъчен склад за складиране или в данъчен склад за производство и складиране.

По делото е установено, че на подсъдимия Р. не е издаван лиценз за осъществяване на каквато и да е дейност по Закона за акцизите и данъчните складове.

Първоинстанционният съд е изпълнил задълженията си за обективно всестранно и пълно изследване на всички доказателствени материали, като не се установява твърдяното от защитника на подсъдимия превратно тълкуване на част от доказателствата и кредитирането единствено на тези, подкрепящи тезата на обвинението.

Действията по претърсване и изземване в автомобила на подсъдимия и в ползваните от него помещения са проведени съгласно изискванията на процесуалния закон и от съдържанието им става ясно кой е претърсеният обект - помещение/автомобил, и какви вещи са били иззети във всяко от действията. Първоинстанционният съд е подхождал внимателно при анализа на показанията на поемните лица при извършеното в недвижимия имот действие, и на показанията на собственика на имота свидетеля С., като е достигнал до законосъобразния извод, че не следва да бъде споделено възражението на защитника за липсата на доказателствена стойност на съставения за действието протокол. Военно-апелативният съд напълно се присъединява към извършения от Военен съд – Сливен анализ на тези гласни доказателства и не намира за нужно да го преповтаря. Неоснователно е и твърдението на защитника, че тъй като в протокола за претърсване и изземване не са се подписали всички присъстващи на процесуалното действие лица, той не отговаря на законовите изисквания. Неотразяването в протокола на всички присъстващи лица не може да се счете за съществено процесуално нарушение, ако тези лица не са задължителни участници в извършваното действие, като тези посочени в [чл. 162 от НПК](#) и, разбира се, разследващия орган – като в случая протоколът е подписан от задължителните участници.

Несъмнено е също така, че тубите с алкохол, описани при проведеното действие на паркинга на „М.“ са тези, показани на свидетелите митнически служители и докарани от подсъдимия в личния му автомобил, като обстоятелството дали тубите са се намирали в автомобила при извършване на

действието по претърсване и изземване, или вече са били поставени на земята до него е без правно значение.

Въззивната инстанция намира, че поначало липсва регламентация в процесуалния закон за задължителни реквизити при запечатване на иззетите веществени доказателства. Иззетите като веществени доказателства вещи и предмети следва да се предявят на поемните лица и присъстващите, което в случая е било направено, в съставения протокол вещите са били описани, а в изготвения на 16.10.2019 г. протокол за оглед на иззетите веществени доказателства е отразено, че всички обекти са били представени опаковани в черни полиетиленови пликове, запечатани със слепки с подписите на поемните лица, с ненарушена цялост. В конкретния случай е налице несъмнена връзка между веществените доказателства предмет на оглед, с протоколите, с които са иззети, съответно – и с настоящото производство. Няма нормативно изискване иззетите веществени доказателства да бъдат предавани с нарочен протокол между представители на една и съща разследваща служба, поради което възражението на защитника в тази насока също е неоснователно.

В противоречие със събраните безспорни доказателства за авторството на деянието е твърдението на подсъдимия старши сержант Р., че ракията не е негова, а е вписал в протокола, че е негова и е подписал протокола под заплахата от страна на разследващия полицай, че ако не подпише следващите два дни, които са почивни, ще прекара в ареста. Поради това, законосъобразно съдът не е кредитирал с доверието си дадените от подсъдимия обяснения.

Обсъждайки произхода на иззетата от автомобила и от ползваните от подсъдимия помещения ракия, първоинстанционният съд е съобразил и данните за еднаквите характеристиките на течността, достигайки до споделения от настоящата инстанция извод, че версията складираният в недвижимия имот алкохол и този, предложен на митническите служители да е на различни лица е недостоверна.

Правилно и законосъобразно е становището на първоинстанционния съд и досежно извършения на 16.10.2019 г. оглед на веществени доказателства. Принципът на обособяване на групите проби за изследване е ясно описан в съставения за действието протокол, огледът е извършен при спазване изискванията на процесуалния закон и в присъствието на специалисти по

акцизните продукти, използвани са сертифицирани измервателни уреди. Поради това, неоснователно е и възражението на защитника срещу начина на вземане на пробите от дестилатен етилов алкохол.

Експертните заключения по делото са компетентно изготвени, отговарят в пълнота на поставените към тях въпроси и са убедително защитени в хода на съдебното следствие, поради което с основание са кредитирани с доверие от Военен съд – Сливен.

Военно-апелативният съд намира, че същественото за установяване от обективна и субективна страна на състава на престъплението по чл. 234, ал. 2, предл. 2 и чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК, във вр. чл. 1, ал. 1, чл. 2, т. 1, чл. 4, т. 1, 2, 3, 4; чл. 9, т. т. 1, 2, 3; чл. 47, ал. 1, т. т. 7, 8, 9, 10; чл. 48, ал. 1, 2, 3, 6, 7; чл. 50, ал. 1 и ал. 2 и чл. 65, ал. 1 от ЗАДС, за което е ангажирана наказателната отговорност на подсъдимия Р. е, че са налице безспорни доказателствата в подкрепа на обвинителната теза.

С оглед на количеството домашна ракия, предмет на престъплението, нейната стойност и размера на дължимия, но незаплатен акциз, законосъобразно първоинстанционният съд е приел, че случаят е немаловажен. В тази насока правилно са съобразени и наличните по делото данни за това, че действията на подсъдимия старши сержант Р. на процесната дата не са инцидентни, а държането и продажбата на домашна ракия е извършвано от него и преди това. Поради това, не е налице „маловажен случай“ по смисъла на чл. 93 т. 9 от НК, в какъвто смисъл е изложил аргументи и контролираният съд.

Престъплението е извършено от подсъдимия старши сержант Р. в условията на пряк умисъл.

При определяне вида и размера на наказанието съдът е съобразил като смекчаващи вината обстоятелства чистото съдебно минало на подсъдимия, относително добрите характеристични данни за него, утежненото му семейно положение, и стойността на намерения алкохол и дължимия акциз (които, макар и в рамките на правната квалификация за немаловажен случай, са в невисок размер). Съдът е приел размера на дължимия акциз от 2 357.72 лева и пазарната стойност на ракията от 2 822.30 лв. за изключително смекчаващо отговорността на подсъдимия обстоятелство, и е определил наказанието при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК, като наложил наказание

„лишаване от свобода“ под предвидения минимален размер - а именно 10 месеца, и не наложил по-леките, предвидени в закона наказания „глоба“ и „лишаване от права“ по чл. 37, ал. 1 т. 7 от НК. Въззивният съд се съгласява с изложените от първата инстанция доводи, като допълнително следва в полза на подсъдимия да бъде съобразена и прекомерността на срока за разглеждане на настоящото наказателно производство, която не може да бъде отдадена на поведението на подсъдимия Р..

При тези изводи, въззивният съд приема, че адекватно в случая се явява наказанието четири месеца лишаване от свобода. В този размер то ще е достатъчно да действа предупредително-възпиращо на подсъдимия и той ще се въздържа за вбъдеще от извършване на подобни несъобразени със заветите на закона действия, и в същото време ще изпълни целите и на генералната превенция по отношение на останалите членове на обществото. В посочения смисъл по отношение наказанието на подсъдимия Р. следва да бъде изменена контролираната присъда. Така определеното наказание ще изпълни целите на генералната и специалната превенция, визирани в разпоредбата на чл. 36, ал. 1 от НК.

Тъй като са налице предпоставките на чл. 66, ал. 1 от НК, законосъобразно съдът е отложил изпълнението на наложеното наказание лишаване от свобода за срок от три години.

В съответствие с разпоредбата на чл. 234 ал. 5 от НК, законосъобразно първоинстанционният съд е отнел в полза на държавата предмета на престъплението, а именно 515.30 литра дестилатен етилов алкохол, намиращи се на съхранение в помещение на РС „Военна полиция“ – В..

Съгласно ТР № 2/18.12.2013 г. по т. д. № 2/2013 г. на ОСНК, превозното или преносното средство, в което са открити акцизни стоки без бандерол, предмет на престъпление по чл. 234 от НК не подлежи на отнемане по реда на чл. 53, ал. 1, б. „а“ от НК“. Поради това, присъдата на Военен съд – Сливен в тази част следва да бъде отменена, като бъде постановено връщането на лекия автомобил марка „П....“ с рег. № .НА на собственика му - подсъдимия старши сержант П. Р..

При разглеждане на делото не са допуснати нарушения на процесуалните правила от категорията на съществените, които да са довели до ограничаване правото на защита на подсъдимия. В хода на производството подсъдимият Р. е

упражнил предоставените му от закона права както лично, така и посредством упълномощения си защитник.

Предвид постановената осъдителна присъда, законосъобразно осъществените разноси са поставени в тежест на подсъдимия старши сержант П. Р..

По изложените съображения и на основание чл. 334, т. 3, вр.чл. 337, ал. 1, т. 1 от НПК Военно-апелативният съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 6 от 07.07.2020 г. по НОХД № 30/2020 г. по описа на Военен съд-Сливен, както следва:

1. Намалява размера на определеното на подсъдимия старши сержант П. А. Р. наказание „лишаване от свобода“ на **ЧЕТИРИ МЕСЕЦА**.
2. Отменя присъдата в частта по приложението на чл. 53 ал. 1 б. „а“ от НК, като **ВРЪЩА** лек автомобил марка „П....“ с рег. № .НА на подсъдимия П. А. Р..

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата част.

РЕШЕНИЕТО може да бъде протестирано и обжалвано пред Върховния касационен съд на Република България в петнадесетдневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____